

Vlaams
Parlement

stuk **2177** (2012-2013) – Nr. 2
ingediend op 29 april 2014 (2013-2014)

Voorstel van resolutie

van de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten,
Fientje Moerman en Khadija Zamouri en de heren Jo De Ro
en Bart Tommelein

betreffende het garanderen van een kwalitatief aanbod
van Nederlandse taal en Vlaamse cultuur
voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Sabine Poleyn

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert.

Vaste leden:

de heren Paul Delva, Jos De Meyer, de dames Kathleen Helsen, Sabine Poleyn;
mevrouw Katleen Martens, de heren Wim Van Dijck, Wim Wienen;
de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Fatma Pehlivan;
mevrouw Vera Celis, de heer Kris Van Dijck;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heer Jan Durnez, de dames Cindy Franssen, Veerle Heeren, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Chris Janssens, Erik Tack;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Chokri Mahassine;
de heer Willy Segers, mevrouw Goedele Vermeiren;
de heer Jurgen Verstrepen;
mevrouw Mieke Vogels.

Toegevoegde leden:

mevrouw Gerda Van Steenberge.

Stukken in het dossier:

2177 (2012-2013) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

In de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen werd op datum van donderdag 12 december 2013 een voorstel van resolutie besproken betreffende het garanderen van een kwalitatief aanbod van Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats. Op de genoemde datum werd het voorstel van resolutie namens de indieners toegelicht door mevrouw Irina De Knop en vond reeds een eerste discussie plaats. Op 1 april 2014 werd nog een korte afsluitende bespreking gehouden, gevolgd door de eindstemming over het voorstel van resolutie.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR MEVROUW IRINA DE KNOP NAMENS DE INDIENERS VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Mevrouw *Irina De Knop* wijst er vooreerst op dat het voorstel van resolutie reeds op 17 september 2013 werd ingediend. Het Nederlandse ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW) had op 30 mei 2013 de Tweede Kamer der Staten-Generaal geïnformeerd over de invulling van de voorgenomen besparingen op de subsidies voor onderwijs en onderzoek. Het Nederlandse regeerakkoord stelt immers dat er vanaf 2015 structureel 200 miljoen euro moet worden bespaard op het gebied van onderwijssubsidies. Het Nederlandse onderwijs in het buitenland ontsnapt niet aan deze taakstelling van het ministerie van OCW. De subsidie aan de Stichting Nederlands Onderwijs in het Buitenland (NOB), die de onderwijskundige en bestuurlijke ondersteuning van de aangesloten Nederlandse scholen in het buitenland verzorgt, zal aanzienlijk verminderen. Het betreft de middelen voor onderwijs in Nederlandse taal en cultuur aan kinderen van Nederlandse ouders die in het buitenland werken. Enkele dagen geleden, op 10 december 2013, verscheen dan in de Staatscourant de nieuwe regeling met betrekking tot het verlenen van subsidies aan NOB. Het is duidelijk dat er heel wat minder middelen zijn voor de tweehonderd betrokken scholen. Per jaar is er in 2,1 miljoen euro voorzien voor informatieverstrekking, lerarenbegeleiding, kwaliteitsbewaking enzovoort. NOB ressorteert onder deze begrotingspost en beschikte oorspronkelijk over 8,2 miljoen euro.

Volgens NOB realiseert de Nederlandse overheid zich onvoldoende wat de consequenties zijn voor de 13.000 leerlingen in de Nederlandse scholen in het buitenland. Scholen zullen moeten sluiten, omdat ouders niet nog meer kunnen bijdragen. In een enquête waarin NOB bij de scholen informeerde wat de gevolgen zouden zijn als de subsidies zouden wegvallen, antwoordde 30 percent dat ze zouden moeten sluiten. Daarnaast bestaat de vrees dat ze aan kwaliteit zullen moeten inboeten en dat kinderen die terugkeren meer taalachterstand zullen hebben. De stichting krijgt heel wat steun vanuit de publieke opinie.

Mevrouw De Knop wil inzoomen op de gevolgen voor Vlaanderen, maar ook op de opportuniteit om het onderwijs voor Vlamingen in het buitenland weer zelf in handen te nemen. Hoewel de Nederlandse beslissing strikt gezien een intern Nederlandse aangelegenheid is, hebben de besparingsplannen een grote impact op heel wat Vlamingen in de wereld. 9 percent van de 13.000 leerlingen die lessen volgen in Nederlandse scholen in het buitenland – circa 1200 kinderen – zijn immers Vlaamse kinderen. Vlaamse gezinnen in het buitenland worden zo geconfronteerd met dezelfde consequenties als de Nederlanders. De stichting Vlamingen in de Wereld (VIW), de toonaangevende belangenorganisatie van Vlamingen over de hele wereld, die ook ondersteund wordt door de Vlaamse overheid, betreurt deze subsidievermindering. In een open brief roept ze de Vlaamse overheid op om de problematiek ter harte te nemen, anders dreigen leerplichtige kinderen van Vlaamse expats bij hun terugkeer moeilijkheden in het onderwijs te hebben en dreigen ze ook af te haken van de Vlaamse samenleving. Steeds meer Vlamingen verhuizen naar het buitenland, maar zelden definitief. Als kennisregio is het voor Vlaanderen erg belangrijk om het aanbod Nederlandse taal en Vlaamse cultuur in het buitenland te versterken, aldus VIW. Er bestaan initiatieven, zowel inzake effectief onderwijs als afstandsonder-

wijs, ook via digitale kanalen zoals D-Teach, maar ondersteuning is vaak noodzakelijk voor de leefbaarheid en de toegankelijkheid ervan, aldus nog VIW. Dat bleek ook uit de antwoorden van circa 1000 respondenten op een grootschalige bevraging die VIW begin 2013 organiseerde bij uitgeweken landgenoten. VIW hield, ter gelegenheid van haar vijftigjarige bestaan, op 4 juli 2013 voor de eerste keer een 'Expat Parlement' met deskundigen, beleidsmakers enzovoort. Een van de conclusies en aanbevelingen van dat parlement luidde: "Expats en inzonderheid hun kinderen dienen de mogelijkheid te hebben hun kennis van het Nederlands en van de Vlaamse cultuur te onderhouden. Daarbij dienen vanuit Vlaanderen initiatieven te worden ondernomen om de mogelijkheden voor kinderen om onderwijs in het buitenland te volgen beter bekend te maken en te ondersteunen. Er dient daarbij onder meer ingezet te worden op afstandsonderwijs via digitale kanalen. De Vlaamse overheid kan hierbij de rol van regisseur opnemen. Een bijkomende meerwaarde ligt in de idee om zomerklassen in Vlaanderen te organiseren gericht op Vlamingen in het buitenland.". De besluiten van die grote conferentie werden overhandigd aan Vlaams minister-president Kris Peeters.

Het lid wijst er verder nog op dat het Vlaams Parlement op 28 maart 2012 kamerbreed een voorstel van resolutie goedkeurde dat het aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats wil versterken (*Parl. St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1486/1-3). Die resolutie, in het bijzonder de aanbeveling in 4°, komt door de Nederlandse beslissing onder druk. Punt 4° bepaalt namelijk: "om te onderzoeken hoe een sterke samenwerking met de Nederlandse overheid en de Stichting Nederlands Onderwijs in het Buitenland (NOB) tot meer ondersteuning van een aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor Vlaamse kinderen kan leiden, met aandacht voor de manier waarop die samenwerking structureel kan worden gemaakt, en dit binnen de huidige budgetten en met het oog op het wegwerken van hindernissen;".

De Vlaamse minister van Onderwijs kondigde op de bijeenkomst van de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen van 11 juni 2013 aan dat er een informeel ambtelijk overleg samen met Nederland zal worden georganiseerd om duidelijkheid te creëren over de draagwijdte van de beslissing en om een eventuele versterkte samenwerking met Nederland te bekijken. Het is uitkijken naar de resultaten van de bevindingen van die werkgroep, zeker nu de beslissing van de Nederlandse minister gekend is. Uit antwoorden op schriftelijke vragen constateert mevrouw De Knop dat er weinig actie komt van de Vlaamse overheid om de doelstelling van de vorige resolutie uit te werken. Er zijn amper overlegvergaderingen met het Departement internationaal Vlaanderen geweest of met het Departement Onderwijs en VIW om de nieuwe pistes te verkennen. Dit najaar zou er zelfs geen enkele vergadering geweest zijn.

Mevrouw De Knop vreest dat er kostbare tijd verloren gaat. Ze wil aan het Vlaams Parlement voorstellen dat Vlaanderen zelf het heft in handen zou nemen. Het voorliggende voorstel van resolutie gaat verder dan de resolutie van 2012. Het is noodzakelijk dat de Vlaamse Regering een tweede spoor opzet en zelf ook overgaat tot het ontwikkelen van eigen initiatieven. De Nederlandse beslissing zet niet alleen dat aanbod maar ook de internationale ambities van Vlaanderen onder druk. Een van de hindernissen om naar het buitenland te gaan is de mate waarin er onderwijs beschikbaar is. Wanneer de zin om naar het buitenland te gaan wegvalt, riskeert men belangrijke kennis te mislopen. Verschillende expats keren na hun verblijf in het buitenland terug met een koffer vol kennis en vaardigheden van economisch en maatschappelijk nut. Een Vlaanderen zonder een actief buitenlands ondernemerschap kan en mag niet de bedoeling zijn. Het ligt niet in lijn van het regeerakkoord van deze Vlaamse Regering, die de lat bovendien hoog legde.

Enkele passages uit het regeerakkoord luiden:

- “We voeren een actief buitenlands beleid en bouwen culturele, publieks- en economische diplomatie verder uit.”;
- “Om onze welvaart en welzijn in de toekomst veilig te stellen, moeten we in Vlaanderen kunnen blijven beschikken over ondernemers, over bedrijven die voluit inzetten op talentontwikkeling, innovatie en internationaal ondernemen.”;
- “We stimuleren en ondersteunen kmo’s en technologiebedrijven om internationaal hun kans te wagen.”;
- “Vlaanderen vergroot ook zijn aandeel in de buitenlandse directe investeringen in Europa met een gepaste ondersteuning en begeleiding. We focussen op verschillende activiteiten, zoals onderzoek, en spelen daarbij onze troeven uit: we zijn een kennisregio, de poort naar Europa, en we hebben Brussel, onze hoofdstad.”.

Vlamingen in de wereld, bij monde van ouders, leerkrachten en organisaties, hebben hun ongenoegen voldoende geuit en doen een oproep om de mondiale mobiliteit van Vlamingen niet in het gedrang te laten komen. Het moment lijkt dan ook aangebroken om een nieuw voorstel te doen, namelijk het opnemen van een regisseursrol door de Vlaamse overheid niet alleen om meer grip te krijgen op Vlaamse leerdoelstellingen in het buitenland, maar om innovatief te zijn richting 21e eeuw. Ze roept op om van dit Nederlandse moment van zwakte gebruik te maken om de teugels in handen te nemen en de genomen engagementen in de praktijk om te zetten. Ze hoopt via overleg de nodige steun te krijgen om desgevallend eventueel tot een aangepaste resolutietekst te komen.

II. EERSTE BESPREKING

De heer *Kris Van Dijck* verwijst naar de – ook door de inleidende spreekster aangehaalde – recent aangenomen resolutie die door meerdere partijen werd goedgekeurd. Het voorliggende voorstel van resolutie wordt alleen door Open Vld gedragen. Wat is daarvoor de reden?

Mevrouw *Irina De Knop* herhaalt dat ze bereid is, indien gewenst, naar de raakvlakken te zoeken tussen de visie van meerderheid en die van Open Vld om zo tot een gedragen stuk te komen. Bij de aanvang van het parlementaire jaar en de bekendmaking van de beslissing van de Nederlandse regering heeft ze dit voorstel van resolutie met het gepaste enthousiasme ingediend. Dit is niet onherroepelijk, een tekst is pas definitief na goedkeuring door de plenaire vergadering.

Mevrouw *Sabine Poleyn* deelt nog steeds ten volle de doelstellingen van de al aangenomen resolutie, die van het voorliggende voorstel van resolutie deelt ze echter niet. Het is nog niet duidelijk wat de impact van de Nederlandse besparingen op de scholen zal zijn. NOB is een ondersteunende stichting. De scholen zijn aparte vzw’s. De impact op die vzw’s is derhalve niet duidelijk en de impact op de Vlamingen nog minder. Het is wat snel en prematuur om daar nu al op vooruit te lopen. In de aangenomen resolutie waren afstandsleren en zomervakanties al opgenomen. Het enige nieuwe in dit voorstel is punt 3° over de nieuwe alternatieve financiering. Het is echter niet duidelijk wat hier precies mee wordt bedoeld. Is het dan wenselijk zich daarover uit te spreken in deze budgettaire moeilijke tijden? Mevrouw Poleyn concludeert dat het nog niet zinvol is om het voorstel van resolutie te steunen.

De heer *Wim Van Dijck* deelt de zorg dat de band met Vlaanderen en het Nederlands behouden blijft. Tot nog toe heeft men van de Nederlandse inspanningen kunnen gebruikmaken. Vlaanderen heeft hierover geen beleid en wilde dat ook niet. De gevolgen van de Nederlandse besparingen zijn nog niet helemaal te overzien. Een aantal vzw’s zal waarschijnlijk stoppen. Het ziet er echter niet naar uit dat de huidige meerderheid naar een eigen Vlaams beleid streeft. Hiervoor pleiten zou impliceren dat de toegang van Vlaamse

kinderen tot Nederlandse scholen in het buitenland op de helling komt te staan. Dat zou ook een verlies zijn. Vlaams Belang zal zich bij de stemming over dit voorstel van resolutie dan ook onthouden.

Mevrouw *Elisabeth Meuleman* vraagt of de indieners het voorstel van resolutie nog willen herwerken. Ze is het initiatief in beginsel genegen. Het gebruik van het woord ‘expats’ verwijst meestal naar mensen die door hun werkgever voor de schoolkosten worden vergoed. Daar is het niet nodig om nog te subsidiëren. Voor anderen geldt dit dan weer niet. Ze pleit dan ook voor enige voorzichtigheid bij de gehanteerde terminologie. In het voorstel van resolutie wordt ook de nadruk gelegd op digitaal en afstandsonderwijs. Misschien is er meer nodig en is het minder belangrijk om dit punt in de resolutie op te nemen. Ze is desgevallend bereid aan wijzigingen aan de tekst mee te werken. Vlaanderen zal snel iets moeten doen om een aantal zaken die dreigen verloren te gaan nog op te vangen. Op dat vlak is het initiatief toe te juichen.

Mevrouw *Khadija Zamouri* betreurt dat mevrouw Poleynt het voorstel van resolutie vooralsnog niet steunt, maar een compromis is haars inziens nog niet uitgesloten. Mevrouw Zamouri weet uit eigen ervaring dat er in Kigali geen Nederlandstalige afdeling is in de Belgische school. NOB was er gelukkig wel. Als Vlamingen mag men internationale ambitie tonen. Waarom zouden mensen die tijdelijk naar het buitenland gaan, niet financieel kunnen worden ondersteund? Expats krijgen inderdaad een deel geld om de school van hun kinderen te betalen. Het geld dat zij ontving in Kigali was om de Belgische school te betalen en niet NOB. Ze betaalde daar zelf het supplement. Ze pleit ervoor om mensen die tijdelijk naar het buitenland gaan te steunen. Dit gaat niet over grote bedragen. Er kan ook over een alternatieve financiering worden nagedacht. Door elkaar te vinden in dit voorstel van resolutie wordt men sterker.

Mevrouw *Fientje Moerman* verwijst naar haar periode als minister en naar haar toenmalige contacten met ondernemingen en expats. De ondernemingen vertelden haar dat het steeds moeilijker wordt om mensen te vinden om voor ondernemingen naar het buitenland te gaan. Een aantal belangrijke ondernemingen uit Vlaanderen die zorgen voor tewerkstelling, werken met expats. De financiële vergoeding van die mensen volstaat niet altijd om tijdelijk in het buitenland te gaan werken. Er zijn factoren die de beslissing om naar het buitenland te gaan bezwaren en de kosten voor de scholing van kinderen versterken dit nog. De klassieke expatcarrière die lang blijft duren, vermindert. Het verblijf in het buitenland is een element in de opbouw van de carrière. Het valt meestal in de periode dat de kinderen scholing nodig hebben. Dit leidt er dan toe dat de mensen die stap liever niet zetten. Ze pleit ervoor het voorstel van resolutie te steunen en het te kaderen in de ambitie van Vlaanderen in Actie om tegen 2020 een topregio in Europa te zijn.

De financiering door de overheid is moeilijk, zoals onder meer blijkt uit de Nederlandse beslissing. Men zou samen met Nederland moeten kijken hoe dit gezamenlijk kan worden aangepakt. Ze roept de meerderheid op om het voorstel van resolutie uit te breiden, aan te passen en dan goed te keuren.

Mevrouw *Sabine Poleynt* verwijst naar het debat over de in 2012 aangenomen resolutie. In die resolutie werd de Vlaamse Regering gevraagd VIW te verzoeken de gesprekken op te starten met NOB. De gesprekken zouden begonnen zijn. Bij de bespreking van de beleidsbrief heeft de minister uitvoerig de stand van zaken in verband met de opvolging van de resolutie toegelicht. Er is een overleggroep met Nederland. Er wordt gewacht tot er duidelijkheid is over de financiering in Nederland. Op korte termijn zal die werkgroep weer verder gaan werken. Het is zinloos dit te herhalen. Ze wil wachten tot er duidelijkheid is over de gevolgen van de Nederlandse beslissing. Op het einde van de legislatuur kan men

dan desgevallend nog een opdracht meegeven voor de volgende Vlaamse Regering. Het voorstel van resolutie heeft op dit ogenblik geen meerwaarde.

Mevrouw *Irina De Knop* repliceert dat de resolutie uit 2012 waarnaar hier frequent verwezen wordt, werd aangenomen voor de Nederlandse beslissing bekend was. Het was onmiddellijk duidelijk dat NOB getroffen was en dat hun budget vermindert van 8 miljoen euro naar ongeveer 2 miljoen euro. Haar eerste betrachting was de resolutie waarin om een structurele samenwerking met NOB werd gevraagd, te actualiseren. Die basis van de resolutie is weg. De ambtelijke werkgroepen zijn nauwelijks samengekomen en dit najaar zelfs helemaal niet. Ze vreest dat door te wachten er in deze legislatuur geen resultaat meer zal zijn. VIW heeft de opdracht gekregen dit in hun planning te verwerken. VIW vraagt om hulp omdat zij niet kunnen zorgen voor een aanbod in het buitenland. Het is moeilijk om een school in het buitenland te financieren omdat het regelgevend kader zeer rigide is en afgestemd op onderwijs in Vlaanderen. Er moet dan worden gezocht naar alternatieve financieringsmogelijkheden. Die financieringsmogelijkheden kunnen zowel dienen voor digitaal onderwijs als voor regulier onderwijs. Er moet echter hoe dan ook een ander financieel kader komen voor onderwijs in het buitenland.

Het lid roept op om duidelijkheid te scheppen. Misschien moet er een hoorzitting of informatiemoment ingebouwd worden met de ambtelijke werkgroep om te horen wat hun voorstellen zijn om een Vlaams onderwijsaanbod in het buitenland mogelijk te maken, al dan niet in samenwerking met Nederland.

III. TWEEDE BESPREKING

Refererend aan de voorgeschiedenis van het voorliggende voorstel van resolutie, betreft mevrouw *Irina De Knop* dat de meerderheid blijkbaar nog steeds geen gebruik wil maken van deze gelegenheid. Ze brengt in herinnering dat de Nederlandse overheid vorig jaar besliste om de subsidies voor het Nederlandstalig onderwijs in het buitenland drastisch te verminderen. Deze besparingen zouden ook een grote impact hebben op heel wat Vlaamse kinderen overal ter wereld, aangezien ongeveer 1200 van de in totaal 13.000 leerlingen die lessen volgen in Nederlandse scholen in het buitenland, Vlaamse kinderen zijn. De besparingen die door de Nederlandse overheid zullen worden doorgevoerd, worden vooralsnog wat getemperd doordat er een overgangperiode wordt voorzien waarin deze buitenlandse scholen via een aanvullende subsidie in staat worden gesteld om de kwaliteit van hun onderwijs te vrijwaren. Zulks vormt op zich positief nieuws, maar kan geen eindpunt betekenen voor de opdracht die dit Vlaams Parlement op 28 maart 2012 heeft gegeven toen het een voorstel van resolutie goedkeurde dat het aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats wil versterken (*Parl. St. VI.Parl. 2011-12, nr. 1486/1-3*)

Het lid benadrukt – zoals ze ook reeds gesteld heeft tijdens haar toelichting bij het voorliggende voorstel van resolutie – dat er te weinig werk wordt gemaakt van de uitvoering van deze uit 2012 daterende resolutie. Het voorliggende voorstel van resolutie gaat daarenboven ook verder dan de resolutie uit 2012. Er wordt immers voorgesteld dat Vlaanderen zelf het heft in eigen handen zou nemen voor Nederlandstalig onderwijs in het buitenland via een concreet engagement op korte termijn, dat erin bestaat te investeren in digitaal afstandsonderwijs. Hetgeen overigens ook een van de aanbevelingen is uit het memorandum van de stichting Vlamingen in de Wereld. Op die manier zou men ook meer grip kunnen krijgen op het behartigen van Vlaamse leerdoelstellingen in het buitenland, waarmee men potentieel ook een schoolse achterstand zou kunnen indijken. De spreekster had dan ook graag gezien dat er van dit Nederlandse omslagmoment – in casu het wegvallen van de subsidies voor NOB – gebruikgemaakt was om zelf de teugels meer in handen te nemen en de engagementen uit het verleden voor een sterk aanbod aan Vlaamse cultuur

en onderwijs in het buitenland concreet te maken. Het is dan ook jammer dat de meerderheid dit voorstel van resolutie niet genegen is. Deze opstelling strookt niet met de eerder aangenomen resolutie, noch met sommige verkiezingsprogramma's.

Mevrouw *Sabine Poleyn* wil nog eens duidelijk het standpunt herhalen dat ze eerder reeds informeel heeft toegelicht aan mevrouw De Knop. De meerderheid wenst met name niet in te gaan op het voorliggende voorstel van resolutie omdat ze ervan overtuigd is dat de resolutie uit 2012 nog steeds ten volle geldig is. Daarin werd aan de Vlaamse Regering gevraagd om, in alles wat te maken heeft met Vlaamse expatkinderen in het buitenland, zoveel mogelijk initiatieven te nemen voor het behoud van de link met het Vlaamse onderwijs. De samenwerking met NOB was een van de mogelijke initiatieven. Er zijn ondertussen ook effectief gesprekken gestart op verschillende niveaus, onder andere ook tussen de betrokken ambtenaren. Die gesprekken zijn nog steeds lopende. Hic et nunc is het dan ook zaak te bekijken hoe men verder zal kunnen evolueren. De besparingen in Nederland, van hun kant, vormen in eerste instantie een Nederlandse aangelegenheid. Pas wanneer echt duidelijk wordt wat er nu precies te gebeuren staat aan Nederlandse kant en welke impact dit zal hebben op de Nederlandse scholen in het buitenland, kunnen de lopende gesprekken op een degelijke manier worden voortgezet en afgerond. Inhoudelijk blijft de meerderheid echter hoe dan ook achter de nog maar twee jaar oude resolutie over de versterking van het aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats staan.

IV. STEMMING

Ter stemming gelegd, wordt het voorstel van resolutie betreffende het garanderen van een kwalitatief aanbod van Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Boudewijn BOUCKAERT,
voorzitter

Sabine POLEYN,
verslaggever